

Programe de aplicații

UN MODEL DE PROIECTARE ȘI OPTIMIZARE A CIRCUITELOR DE COMUTAȚIE

Conf.dr. Moise Cocan
Asistent Dorin Bocu

Universitatea din Brașov

În lucrarea de față ne propunem să prezentăm o modalitate de proiectare a circuitelor de comutație precum și optimizarea acestora.

Vom prezenta în acest sens un algoritm care realizează proiectarea și optimizarea unui circuit de comutație utilizând structurile Reed-Muller, deci făcând apel la operațiile modulo-2.

Pornim de la ideea că cerințele de bază ale oricărei structuri capabile să permită descrierea și optimizarea circuitelor de comutație sînt următoarele:

- (i) completa funcționalitate, care constă în posibilitatea de reprezentare algebrică distinctă a fiecărei funcții booleene de un număr dat de variabile;
- (ii) flexibilitatea care presupune maleabilitate în funcționare astfel ca algoritmi design-ului circuitelor să poată fi realizați și utilizați cu ușurință;
- (iii) posibilitatea de realizare care presupune faptul că operațiile de bază au corespondențe fizice în circuitele de comutație.

Toate aceste cerințe sînt satisfăcute de algebra modulo-2 și chiar pot fi extinse pentru structurile GF(q), cu q-prim, sau $q=p^k$ cu p-prim, $k \in \mathbb{N}$.

Ne propunem, deci, să realizăm sinteza unui circuit de comutație, care să realizeze o funcție booleană dată. Presupunem că se cunoaște funcția booleană și, implicit, și forma sa normală disjunctivă:

$$f(x_1, x_2, \dots, x_n) = \sum_{i=0}^{2^n-1} d_i m_i, \quad (1)$$

unde m_i sînt minitermenii funcției f, deci au forma:

$$m_i = x_1^{\alpha_{i,1}} x_2^{\alpha_{i,2}} \dots x_n^{\alpha_{i,n}}, \quad \alpha_{i,j} \in \{0,1\}, \quad x^0 = \bar{x}, \quad x^1 = x$$

$$f(\alpha_{i,1}, \alpha_{i,2}, \dots, \alpha_{i,n}) = d_i \quad \text{unde } \langle \alpha_{i,1}, \alpha_{i,2}, \dots, \alpha_{i,n} \rangle > 2 \leq i < 10$$

Exemple

(i) Cazul $n=2$.

$$f(x_2, x_1) = d_0 \bar{x}_1 \bar{x}_2 + d_1 \bar{x}_1 x_2 + d_2 x_1 \bar{x}_2 + d_3 x_1 x_2.$$

(ii) Cazul $n=3$

$$f(x_3, x_2, x_1) = d_0 \bar{x}_1 \bar{x}_2 \bar{x}_3 + d_1 \bar{x}_1 \bar{x}_2 x_3 + d_2 \bar{x}_1 x_2 \bar{x}_3 + d_3 \bar{x}_1 x_2 x_3 + d_4 x_1 \bar{x}_2 \bar{x}_3 + d_5 x_1 \bar{x}_2 x_3 + d_6 x_1 x_2 \bar{x}_3 + d_7 x_1 x_2 x_3$$

Observație. Fără restrîngerea generalității se poate presupune că funcția booleană f este simplificată, adică

expresia booleană este expresie minimală, în caz contrar aplicîndu-se algoritmul Quine-McCluskey.

Teorema 1. Oricărei expresii booleene de forma (1) îi corespunde o expresie Reed-Muller de forma (2).

$$f(x_n, x_{n-1}, \dots, x_1) = \sum_{i=0}^{2^n-1} c_i \pi_i \quad (2)$$

Demonstrație. Menționăm faptul că în expresia booleană suma și produsul sînt, respectiv, suma booleană și produsul boolean, în timp ce în expresia Reed-Muller acestea sînt suma, respectiv produsul modulo-2.

Se procedează prin inducție după n (n fiind numărul variabilelor).

Pentru $n=2$ avem:

$$f(x_2, x_1) = \sum_{i=0}^3 d_i m_i = \sum_{i=0}^3 c_i \pi_i$$

unde

$$c = T_2 \cdot d$$

$$c = \begin{pmatrix} c_0 \\ c_1 \\ c_2 \\ c_3 \end{pmatrix}, \quad T_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}, \quad d = \begin{pmatrix} d_0 \\ d_1 \\ d_2 \\ d_3 \end{pmatrix}$$

Se remarcă faptul că $T_2 = T_1 * T_1$, unde "*" reprezintă produsul Kronecker.

Pentru $n=3$ avem:

$$f(x_3, x_2, x_1) = \sum_{i=0}^7 d_i m_i = \sum_{i=0}^7 c_i \pi_i$$

$$c = T_3 \cdot d; \quad T_3 = (T_1 * T_1) * T_1 = T_2 * T_1.$$

În cazul a n variabile avem:

$$f(x_n, x_{n-1}, \dots, x_1) = \sum_{i=0}^{2^n-1} d_i m_i = \sum_{i=0}^{2^n-1} c_i \pi_i,$$

unde

$$\pi_i = x_n^{\alpha_{i,n}} x_{n-1}^{\alpha_{i,n-1}} \dots x_1^{\alpha_{i,1}}$$

suma este sumă peste GF(2), $\alpha_{i,j} \in \{0,1\}$, $x^0=1$, $x^1=x$ iar vectorul c se obține:

$$c = T_n \cdot d; \quad T_n = T_1 * T_1 * \dots * T_1;$$

$$T_n = \begin{pmatrix} T_{n-1} & 0 \\ T_{n-1} & T_{n-1} \end{pmatrix}.$$

Pentru cazul a n+1 variabile rezultă:

$$f(x_{n+1}, x_n, \dots, x_1) = \sum_{i=0}^{2^{n+1}-1} d_i m_i = \sum_{i=0}^{2^{n+1}-1} c_i \pi_i,$$

cu

$$c = \begin{pmatrix} T_n & 0 \\ T_n & T_n \end{pmatrix} \cdot d = T_{n+1} \cdot d;$$

$$T_{n+1} = T_1 * T_1 * \dots * T_1$$

n+1 ori

Observație. Deoarece $T_n^{-1} = T_n$ ($n \in \mathbb{N}$), cu

$T_0 = (1)$, corespondența $c \leftrightarrow D$ este bijectivă unde

$$C = \{c/c \in \{0,1\}^p, p = 2^n, n \in \mathbb{N}\},$$

$$D = \{d/d \in \{0,1\}^p, p = 2^n, n \in \mathbb{N}\}.$$

Considerăm acum expresiile Reed-Muller generalizate, adică expresiile de forma:

$$f(\hat{x}_n, \hat{x}_{n-1}, \dots, \hat{x}_1) = \sum_{i=0}^{2^n-1} c_i \pi_i$$

unde π_i sunt pitermii generalizați, obținuți din pitermii corespunzători π_i substituind variabilele booleene x_j ($j=1, \dots, n$) prin variabilele $\hat{x}_j$ ($j=1, \dots, n$) respectiv, unde $\hat{x}_j = x_j$ sau $\hat{x}_j = \bar{x}_j = x_j \oplus 1$.

Pentru o funcție de n variabile există 2^n variante posibile, numite expresii Reed-Muller generalizate, fiecareia corespunzându-i o polaritate bine determinată

$p \in \{0, 1, 2, \dots, 2^n - 1\}$, unde

$$\langle p \rangle_{10} = \langle \alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_n \rangle_2, \alpha_j \in \{0,1\}, j = 1, \dots, n$$

$$\alpha_j = \begin{cases} 1, & \text{dacă } \hat{x}_j = \bar{x}_j \\ 0, & \text{dacă } \hat{x}_j = x_j \end{cases}$$

Observație. Expresiile Reed-Muller sînt expresii Reed-Muller generalizate de polaritate zero.

Teorema 2. Expresia Reed-Muller generalizată de polaritate p , pentru o funcție de n variabile are forma:

$$f(x_n, x_{n-1}, \dots, x_1) = \sum_{i=0}^{2^n-1} a_i \pi_i,$$

unde:

$$a = Z_{\langle p \rangle} \cdot c;$$

$$Z_{\langle p \rangle} = Z_{\alpha_n} * Z_{\alpha_{n-1}} * Z_{\alpha_1};$$

$$Z_0 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, Z_1 = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Demonstrația se realizează prin inducție după n .

Algoritmul de generare al expresiilor Reed-Muller generalizate constă, în esență, în apelul succesiv sau recursiv al unui set de proceduri dintre care menționăm:

- procedura Pcfbfd, care preia coeficienții funcției booleene reprezentate sub formă canonică disjunctivă;
- procedura Metpas, care determină coeficienții expresiilor Reed-Muller utilizînd metoda triunghiului lui Pascal;
- procedura Typemax16, care permite generarea matricelor pătrate de dimensiune inferioară lui 16, implicate în calculul expresiilor Reed-Muller;

- procedura Typemin23, care are același rol ca procedura precedentă în cazul dimensiunii superioare lui 32;
- procedura Prodk, ce determină produsul Kronecker etc.

```

{*****}
{Procedura Expand}
{*****}
PROCEDURE Expand
    (VAR af,bf:tablou;VAR kf:BYTE);
VAR
    limp,limc,i,j,l,m:BYTE;
    pc:BYTE;
    vinci,vincj:BYTE;
BEGIN
{*****}
{Salvare pas precedent}
{*****}
    pc:=kf-1;
    Doilap(pc,limp);
    FOR i:=1 TO limp DO
        BEGIN
            FOR j:=1 TO limp DO
                BEGIN
                    bf[i,j]:=af[i,j];
                END;
            END;
        END;
{*****}
{Generare stînga sus}
{*****}
    Doilap(kf,limc);
    FOR i:=1 TO limp DO
        BEGIN
            FOR j:=1 TO limp DO
                BEGIN
                    af[i,j]:=bf[i,j];
                END;
            END;
        END;
{*****}
{Generare dreapta sus}
{*****}
    vinci:=limp+1;
    FOR i:=1 TO limp DO
        BEGIN
            FOR j:=vinci TO limc DO
                BEGIN
                    af[i,j]:=0;
                END;
            END;
        END;
{*****}
{Generare stînga jos}
{*****}
    l:=1;
    vinci:=limp+1;
    FOR i:=vinci TO limc DO
        BEGIN
            FOR j:= TO limp DO
                BEGIN
                    af[i,j]:=bf[l,j];
                END;
            END;
            l:=l+1;
        END;
    END;

```

```

*****
{Generare dreapta jos}
*****
l:=1;
m:=1;
vinci:=limp+1;
vincj:=limp+1;
FOR i:=vinci TO limc DO
  BEGIN
    FOR j:=vincj TO limc DO
      BEGIN
        af [i,j]:=bf [l,m];
        m:=m+1;
      END
      l:=l+1;
    END;
  END;
END;
*****
{Sfirsit procedura Expand.}
*****
{Procedura permite calculul vectorului dezvoltării}
{Reed-Muller de polaritate zero utilizînd metoda}
{triunghiului lui Pascal}
*****
PROCEDURE MetPas
  (VAR df,cf:vect;VAR nf:BYTE);
VAR
  i,j,k:BYTE;
  t:vect;
BEGIN;
  CLRSCR;
  Pcfbcd(nf,df);
  cf [1]:=df [nf];
  FOR k:=nf-1 DOWNT0 1 DO
    BEGIN
      FOR i:=1 TO k DO
        BEGIN
          t [i]:=df [i]+df [i+1];
          t [i]:=t [i] MOD 2;
        END;
        j:=nf-k+1;
        cf [j] :=t [i];
      END;
    END;
  END;
*****
{Sfirsit procedura MetPas}
*****

```

```

PROCEDURE Typemin32
  (VAR ma:tablou;VAR dma:BYTE);
*****
{Procedura afișează matrici pătrate de dimensiuni > 16}
{care sînt puteri ale lui doi.}
*****
VAR
  k,l,i,j,n:BYTE;
  npar:BYTE;
BEGIN
  npar:=dma DIV 16-1;
  FOR k:=0 TO npar DO
    BEGIN
      FOR l:=0 TO npar DO
        BEGIN
          CLRSCR;
          n:=0;
          FOR i:=1 TO 16 DO
            BEGIN
              FOR j:=1 TO 16 DO
                BEGIN
                  GOTOXY(j+n,i);
                  WRITE (ma
                    [k*16+i,l*16+j]);
                  n:=n+1;
                END;
                n:=0;
              END;
              GOTOXY(10,20);
              WRITE('Apăsați o tastă!!!');
              READLN;
            END;
          END;
        END;
      END;
    END;
  END;
*****
{Sfirsit procedura Typemin32.}
*****
PROCEDURE Typemax16
  (VAR ma:tablou;VAR dma:BYTE);
*****
{Procedura afișează matrici pătrate de dimensiuni ≤ 16}
*****
VAR
  i,j,k:BYTE;
BEGIN
  CLRSCR;
  k:=0;
  FOR i:=1 TO dma DO
    BEGIN
      FOR j:=1 TO dma DO
        BEGIN
          GOTOXY (j+k,i);
          WRITE (ma [i,j]);
          k:=k+1;
        END;
        k:=0;
      END;
      GOTOXY(10,20);
      WRITE('Apăsați o tastă!!!');
      READLN;
    END;
  END;

```

```

{*****}
Sfârșit procedura Typemax16.
{*****}
{PROCEDURE Prodk(VAR fd1,fd2:BYTE;VAR
{fa,fb,fc:tablou);
{*****}
{Procedura permite produsul Kronecker pentru două}
{matrici pătratice}
{Acesta este algoritmul specific al programului per}
{ansamblu}
{*****}
VAR
i,j,k,l,m,n,p:BYTE;
BEGIN
FOR i:=1 TO fd1 DO
BEGIN
FOR j:=1 TO fd1 DO
BEGIN
k:=fd2*(i-1)+1;
l:=fd2*(j-1)+1;
IF fa [i,j] =1 THEN
BEGIN
FOR m:=1 TO fd2 DO
BEGIN
p:=1;
FOR n:=1 TO fd2 DO
BEGIN
fc [k,p] :=fb [m,n];
p:=p+1;
END;
k:=k+1;
END;
END
ELSE
BEGIN
FOR m:=1 TO fd2 DO
BEGIN
p:=1;
FOR n:=1 TO fd2 DO
BEGIN
fc [k,p] :=0;
p:=p+1;
END;
END;

```

```

k:=k+1;
END;
END;
END;
END;
END;
{*****}
{Sfârșit procedură Prodk}
{*****}

```

Pornind de la forma generală a unei expresii Reed-Muller ne propunem să realizăm un algoritmul pentru sinteza circuitelor de comutație.

Conexiunile fundamentale, fiind conexiunile serie și conexiunile paralele, orice conexiune se reprezintă ca o combinație a celor două.

Pe baza acestor conexiuni fundamentale construim conexiunile corespunzătoare operațiilor modulo-2:

Conexiunile corespunzătoare pitermilor $x_i (i=0,1,2,\dots,2^n-1)$ au forma: unde

$$\langle i \rangle = \langle \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \rangle_2$$

$$\{j_1, \dots, j_m\} = \{h/h \in \{1, 2, \dots, n\}, \alpha_h = 1\}$$

și au reprezentările: Algoritmul pentru sinteza acestor circuite constă, în esență, în utilizarea procedurilor:

- Genpolgrm care generează polaritatea expresiilor Reed-Muller;
- Sumbin care realizează calculul recursiv al unei sume modulo-2;
- Prodbin care realizează calculul recursiv al produsului modulo-2;
- Proda care calculează vectorul a, al coeficienților expresiei Reed-Muller generalizată ($a = Z_{<p>} \cdot c$).

Bibliografie

1. GREEN, D.: Modern Logic Design, Addison-Wesley Publishing Company, 1986.